

CURTEA DE APEL
SECTIA COMERCIALA DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

Decizia civila din data de 19.04.2007

S-au luat in examinare recursurile formulate de reclamantul X si de catre paratele Directia Generala a Finantelor Publice si Autoritatea Nationala a Vamilor prin Directia Regionala Vamala impotriva sentintei civile din data de 17.01.2007 pronuntata in dosarul Tribunalului, avand ca obiect anularea deciziei din data de 29.03.2006.

La apelul nominal, la a doua strigare, se constata lipsa partilor de la dezbateri.

Procedura de citare este legal indeplinita.

Recursurile sunt scutite de plata taxelor de timbru.

S-a facut referatul cauzei dupa care, se constata ca la data de 05.04.2007 s-a inregistrat la dosar din partea reclamantului recurent X intampinare, in care se solicita respingerea recursurilor promovate de paratii Directia Generala a Finantelor Publice si Autoritatea Nationala a Vamilor - prin Directia Regionala Vamala, ca nefondate.

Solutionarea cauzei s-a solicitat a se face in conditiile prevazute de art.242 alin (2) Cod procedura civila.

Curtea, apreciaza ca fiind suficiente probele administrate pentru justa solutionare si retine cauza in pronuntare.

CURTEA

Prin sentinta civila din data de 17.01.2007 pronuntata in dosarul Tribunalului a fost respinsa exceptia privind prescriptia invocata de contestatorul X si a fost admisa actiunea formulata de contestatorul X si a fost admisa actiunea formulata de contestatorul de mai sus impotriva Directiei Generale a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala si in consecinta a fost anulata somatia

din data de 10.06.2006, actul constatator din data de 09.09.2001, procesul verbal din data de 16.01.2006 emise de Directia Regionala Vamala si decizia din data de 29.03.2006.

Totodata, a fost respinsa cererea pentru obligarea paratilor la cheltuieli de judecata.

Pentru a pronunta aceasta hotarare, prima instanta a retinut ca prin actiunea inregistrata pe rolul Tribunalului la data de 19.05.2006 reclamantul X a chemat in judecata Directia Regionala Vamala pentru ca prin hotararea ce se va pronunta sa se dispuna anulara somatiei din data de 10.01.2006, a actului constatator din data de 09.09.2001, al procesului verbal din data de 16.01.2006 toate emise de autoritatea vamala parata precum si a deciziei din data de 29.03.2006 emisa de Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice.

In motivarea actiunii reclamantul a sustinut ca in mod gresit s-a stabilit ca datoreaza la buget suma ( ) pe motiv ca ar fi introdus in tara la data de 15.02.1991, un autoturism marca "Mazda 626" si ca nu a respectat regimul vamal in legatura cu acest autoturism, pentru ca nu a introdus in tara nici un autoturism, nu a semnat declaratia vamala de calatori din data de 15.02.1997, autoturismul identificat de autoritatile vamale neexistand in baza de date a Registrului Auto Roman.

In alta ordine de idei, reclamantul a mai sustinut ca atat dreptul de a stabili creanta fiscala cat si executarea acesteia sunt prescrise si in raport de cu prevederile art.16 si 19 din Ordonanta Guvernului nr.26/1993, deoarece nu s-a intrepris nici un act de executare pana la data de 15.02.2002, cand expira cei 5 ani de la data pretinsei introduceri a autoturismului in tara.

Directia Generala a Finantelor Publice a depus intampinare prin care a cerut respingerea contestatiei.

Directia Regionala Vamala a solicitat, la randul ei, respingerea contestatiei sustinand ca, termenul in care se poate cere executarea curge de la data de 09.09.2001 cand a fost intocmit actul constatator, situatie in care executarea debitului nu este prescrisa deoarece nu a fost depasit termenul de 5 ani.

La cererea reclamantului a fost trimisa spre expertizare Laboratorului Interjudetean de Expertize Criminalistice declaratia vamala de calatori din data de 15.02.1997 pentru a se stabili daca a fost semnata de reclamant.

Proba nu a fost considerata concludenta deoarece si concluzia expertului a fost in sensul ca "nu se poate stabili daca actul expertizat a fost semnat de catre titularul X".

Relevant pentru solutionarea cauzei, a considerat prima instanta, este insa actul din data de 18.12.2006 eliberat de Registrul Auto Roman din care rezulta ca autoturismul "Mazda 626" , an de fabricatie 1984 nu figureaza in baza de date a Registrului Auto Roman. Aceasta inseamna ca fabricantul in anul 1984 nu a produs nici un autoturism cu datele de identificare mentionate in declaratia vamala de calatori din data de 15.02.1997, implicit un astfel de autoturism nu a fost introdus in tara de petent si nici de vreo alta persoana , fiind posibil sa se fi gresit la identificare de functionarul vamal cand a intocmit declaratia vamala, dar aceasta greseala creaza un dubiu asupra realitatii operatiunii vamale , dubiu care profita reclamantului.

In ceea ce priveste prescriptia stabilirii creantei si a executarii, prima instanta nu a impartasit punctul de vedere exprimat de reclamant. Astfel, prevederile art.16 din Ordonanta Guvernului nr.26/1993 permit organelor vamale sa faca verificari in termen de 5 ani de la intrarea in tara a marfurilor. Daca autoturismul ar fi intrat in tara la data de 15.02.1997, intocmirea actului constatator din data de 09.09.2001 este inlauntrul celor 5 ani. De la data actului constatator curg alti 5 ani pentru executarea celor 5 ani se calculeaza cu incepere din 09.09.2001.

Pentru considerentele expuse mai sus, instanta de fond a admis actiunea formulata de contestatorul X.

In privinta cheltuielilor de judecata, prima instanta a retinut ca nu s-a facut dovada cheltuielilor cu onorariul de avocat (chitanta), situatie in care capatul de cerere privind cheltuielile de judecata a fost respins.

Impotriva hotararii primei instante a declarat recurs atat reclamantul X cat si paratele Directia Generala a Finantelor Publice si Autoritatea Nationala a Vamilor - prin Directia Regionala Vamala.

In recursul formulat de Directia Generala a Finantelor Publice se solicita modificarea sentintei recurate potrivit art.304¹ Cod procedura civila si mentinerea deciziei din data de 29.03.2006.

In dezvoltarea motivelor de recurs se arata ca in data de 15.02.1997 a fost inregistrata la Biroul vamal Z declaratia vamala pentru calatori, in care se consemneaza ca X , titular de tranzit, introduce in tara autoturismul marca "Maza 626" , an fabricatie

1984. Organele vamale au stabilit un termen de 30 de zile in care titularul de tranzit X are obligatia sa se prezinte la Biroul vamal M pentru a incheia regimul de tranzit vamal.

Avand in vedere ca titularul de operatiune nu s-a prezentat la Biroul vamal M pentru a incheia operatiunea de tranzit vamal, organele vamale au procedat la incheierea acesteia din oficiu, conform art.61 din Codul vamal, intocmind actul constatator din data de 09.09.2001, prin care au stabilit in sarcina lui X datoria vamala in suma de () lei.

Ulterior, la data de 12.07.2002 si 16.01.2006, au fost emise si expediate somatiile nr. si nr.

Reclamantul X a formulat contestatie impotriva actului constatator din data de 09.09.2001, sustinand ca el nu a introdus in tara nici un autoturism si ca oricum dreptul de a executa silit debitorul este prescis, deoarece au trecut mai mult de 9 ani. Pe baza inscrisurilor comunicate de organele vamale si a contestatiei formulate, Biroul Solutionarea Contestatiilor a procedat la solutionarea acesteia.

Parata Directia Generala a Finantelor Publice a mai sustinut ca reclamantul nu a probat in nici un fel sustinerea ca nu a introdus in tara autoturismul respectiv si ca nu este titular al operatiunii vamale. Faptul ca declaratia vamala a fost completata cu datele de identificare ale reclamantului - nume, prenume, adresa, numar pasaport - si a fost semnata de acesta a determinat respingerea contestatiei, iar sarcina probei incumba reclamantului.

De vreme ce reclamantul nu a probat in nici un fel sustinerea ca nu el a fost titular de operatiune vamala, parata a considerat ca decizia emisa a fost una corecta, din restul actelor de la dosarul cauzei rezultand ca acesta a introdus in tara un autoturism si nu s-a prezentat pentru a incheia operatiunea de tranzit vamal.

Mai arata ca, desi in fata instantei de fond s-a administrat proba expertizei grafologice, aceasta s-a dovedit a fi neconcludenta , intrucat nu a confirmat si nici nu a infirmat ca semnatura de pe declaratia vamala apartine sau nu lui X.

De vreme ce in procedura prealabila, autoritatea administrativa este tinuta in solutionarea contestatiei sa se raporteze exclusiv la actele depuse de autoritatea vamala si cele cu care reclamantul intelege sa-si probeze cererea, parata a considerat ca decizia emisa este una corecta, motiv pentru care a solicitat mentinerea acesteia.

In drept au fost invocate dispozitiile Ordonantei Guvernului nr.26/1993 privind tariful vamal de import al Romaniei, Decretul -Lege nr.337/1981, Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantei bugetare, art.299 si urmatoarele din Codul de procedura civila.

Prin recursul formulat de parata Directia Regionala Vamala in nume propriu si in reprezentarea Autoritatii Nationale a Vamilor s-a solicitat admiterea recursului, modificarea sentintei instantei de fond in sensul respingerii actiunii formulate de reclamant si mentinerea ca legale si temeinice a actelor administrative atacate.

In dezvoltarea motivelor de recurs se arata ca instanta de fond a admis actiunea formulata de catre reclamant pe baza adresei depuse de catre Registrul Auto Roman, prin care se mentioneaza ca in baza de date a acestei institutii nu figureaza autoturismul care face obiectul declaratiei vamale de calatori din data de 15.02.1997 si acest fapt, in opinia instantei, creeaza un dubiu care profita reclamantului, deoarece aceasta adresa nu face decat sa sublinieze culpa reclamantului in sensul ca atesta faptul ca acesta nu si-a respectat obligatia de a indeplini formalitatile de vamuire a autoturismului, fara de care nu-l putea prezenta pentru omologare si introducere in baza de date a Registrului Auto Roman, aceasta procedura fiind de notorietate.

In realitate, mai arata parata, ca in data de 15.02.1997 cu declaratia vamala de calatori reclamantul a introdus in tara prin Biroul vamal Z un autoturism marca "Mazda 626", iar reclamantul nu s-a prezentat in termenul stabilit prin declaratia vamala de calatori la biroul vamal de destinatie pentru a-si incheia operatiunea de import, ca urmare s-a trecut la incheierea acesteia din oficiu.

Prin actul constatator din data de 09.09.2001 autoritatea vamala a stabilit in sarcina reclamantului suma de ( ) drepturi vamale si majorari de intarziere aferente rezultand din operatiunea de import, ca urmare s-a trecut la incheierea acesteia din oficiu.

Prin actul constatator din data de 09.09.2001 autoritatea vamala a stabilit in sarcina reclamantului suma de ( ) drepturi vamale si majorari de intarziere aferente rezultand din operatiunea de privind importul autoturismului.

A mai mentionat parata Directia Regionala Vamala ca reclamantul era obligat sa-si definitiveze regimul suspensiv - tranzitul vamal. Reclamantul era obligat sa prezinte autoturismul la

biroul vamal de destinatie in termenul acordat prin declaratia vamala de calatori pentru incheierea regimului de tranzit.

Reclamantul fiind titularul regimului de tranzit vamal, potrivit art.128 din Decretul - Lege nr.337/1981 avea obligatia sa prezinte bunurile, impreuna cu declaratia vamala de tranzit si documentele insotitoare la unitatea vamala de destinatie, care va confirma unitatii emitente primirea tranzitului, in termen de 15 zile. Reclamantul nu si-a respectat aceasta obligatie astfel ca s-a dispus incheierea operatiunii vamale din oficiu pe baza de act constatator in conformitate cu art.158 alin (2) din Legea nr.141/1997 in care se prevede: "***In cazul unor diferente ulterioare sau in situatia incheierii din oficiu, fara declaratie vamala, a unui regim vamal suspensiv, debitorul ia cunostinta despre acea noua datorie pe baza actului constatator intocmit de autoritatea vamala.***"

Conform art.158 alin (3) declaratia vamala si actul constatator sunt titluri executorii care se onoreaza de catre societatea bancara, fara accept, poprire si validare.

In drept au fost invocate dispozitiile art.304 pct.8 si 9 Cod procedura civila.

In recursul formulat de reclamantul X se solicita in temeiul art.304¹ Cod procedura civila, admiterea acestuia, modificarea sentintei civile din data de 17.01.2007 pronuntata de Tribunal, cu consecinta admiterii cererii reclamantului de obligare a intimatelor la plata cheltuielilor de judecata in quantum de ( ) lei reprezentand onorar avocat precum si cheltuieli de judecata in recurs in quantum de ( ) lei, reprezentand onorar avocat si taxe de timbru.

In dezvoltarea motivelor de recurs reclamantul arata ca in fapt critica solutia instantei de fond doar cu referire la respingerea cererii de obligare a intimatelor la plata cheltuielilor de judecata ocazionate cu purtarea procesului, respectiv a onorariului avocatial, achitat integral de catre reclamant prin chitanta din data de 05.04.2006 emisa de Cabinet individual, aparator ales al acestuia, facand timiteri la art.274 Cod procedura civila, aratand ca, prin insasi actiunea introductiva de instanta, reclamantul a solicitat obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecata , argumentul pentru care acest capat de cerere a fost respins de catre instanta de fond , fiind lipsa dovezii cheltuielilor cu onorariul avocatial, mentionand ca la un moment dezbaterii cauzei de fond, reclamantul nu a fost prezent pentru a inmana instantei originalul chitantei atestatoare a platii onorariului, iar aparatorul acestuia nu era in posesia chitantierului

pentru a face dovada cheltuielilor, depunand in probatiune chitanta din data de 05.04.2006.

Reclamantul X a formulat si o intampinare prin care a solicitat respingerea recursurilor declarate de Directia Generala a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala ca fiind nefondate, aratand ca sentinta primei instante este legala si temeinica, raportat la probatiunea administrata.

Analizand recursurile formulate din prisma actelor dosarului si a normelor legale incidente, Curtea retine urmatoarele:

Conform sustinerilor paratelor - recurente, la data de 15.02.1997 a fost inregistrata la Biroul vamal Z declaratia vamala pentru calatori in care se consemneaza ca reclamantul X introduce in tara autoturismul marca "Mazda 626", fabricat in anul 1984, cu datele de identificare expres mentionate in cuprinsul acestui act.

Organele vamale au stabilit un termen de 30 de zile, interval in care reclamantul avea obligatia de a se prezenta la Biroul vamal M pentru a incheie regimul de tranzit vamal.

In conditiile in care acest lucru nu s-a intamplat, operatiunea a fost incheiata din oficiu, fiind intocmit actul constatator din data de 09.09.2001, pentru datoria vamala in suma de () lei.

Reclamantul a contestat actele administrative emise , invocand faptul ca nu este titularul regimului de tranzit vamal intrucat nu a introdus in tara autoturismul identificat conform celor de mai sus si, in consecinta, nu a semnat declaratia vamala din data de 15.02.1997.

Contestatia reclamantului a fost respinsa de catre organele competente prin decizia din data de 29.03.2006.

Prima instanta a retinut ca relevanta, in vederea solutionarii actiunii reclamantului adresa din data de 18.12.2006 eliberata de RAR (f.85, dosar fond) din cuprinsul careia rezulta ca autoturismul identificat in cuprinsul declaratiei vamale din data de 15.02.1997, respectiv marca "Mazda 626", an de fabricatie 1984, cu nr. de identificare () nu figureaza in baza de date a Registrului Auto Roman. Mai mult, se arata ca numarul de identificare, este gresit, la aceasta concluzie ajungandu-se in conformitate cu prevederile art.12 alin (1) din Ordonanta Guvernului nr.78/2000 actualizata.

Prima instanta a interpretat acest raspuns in sensul in care el semnifica faptul ca fabricantul nu a produs in anul 1984, nici un autoturism cu datele de identificare de mai sus, astfel incat concluzia la care a ajuns prima instanta este aceea ca un astfel de

autoturism nu a putut fi introdus in tara, in mod obiectiv, nici de catre reclamant si nici de catre o alta persoana.

Nu este exclus ca in cuprinsul declaratiei vamale sa se fi strecurat o eroare cu privire la nr. de identificare al autoturismului, inasa consecintele acestei erori nu pot fi puse pe seama reclamantului, ci doar pe seama paratelor, avand in vedere ca astfel de declaratii se intocmesc de catre lucratorul vamal, titularul operatiunii doar semnandu-le.

Independent inasa de aceasta proba, Curtea retine ca relevant faptul ca prima instanta a administrat si un raport de expertiza criminalistica grafica, expertul fiind rugat sa se pronunte asupra faptului daca reclamantul a fost cel care a semnat declaratia vamala din data de 12.02.1997.

Concluzia expertei a fost aceea ca nu se poate stabili daca semnatura a fost executata de titularul X, acesta fiind un element care creeaza un dubiu asupra veridicitatii celor consemnate in cuprinsul actelor administrative fiscale atacate, dubiu care nu poate profita decat reclamantului.

Avand in vedere toate cele mai sus expuse, nu poate fi retinut motivul de recurs conform caruia reclamantul nu si-ar fi probat sustinerile din actiunea introductiva, proba stiintifica mai sus analizata fiind in masura sa certifice pozitia reclamantului, in sensul in care se creaza cel putin un dubiu asupra faptului ca el ar fi fost cel care ar fi introdus in tara autoturismul in litigiu.

Pe de alta parte, nici motivele cuprinse in recursul declarat de Directia Regionala Vamala, in nume propriu si pentru Autoritatea Nationala a Vamilor, nu sunt intemeiate, intrucat indiferent de discutiile iscate in legatura cu modalitatea corecta de interpretare a adresei emise de Registrul Auto Roman, Curtea apreciaza ca concluziile raportului de expertiza criminalistica intocmit in cauza, ar fi fost suficiente in sine, pentru admiterea actiunii reclamantului, avand in vedere faptul ca dubiul ce se creaza asupra persoanei care a semnat declaratia vamala nu poate profita decat acestuia.

In ceea ce priveste recursul declarat de catre reclamant, analizat in conformitate cu prevederile art.305 Cod procedura civila, Curtea constata ca el este intemeiat, fiind depusa la fila 11 din dosar chitanta din data de 05.04.2006 care atesta faptul ca reclamantul a platit, cu titlu de onoratiu avocatial, suma de ( ) lei.

In consecinta, vazand prevederile art.1169 Cod civil si art.274 Cod procedura civila, art.20 alin (3) din Legea nr.554/2004 precum

si faptul ca paratele au cazut in pretentii in fata primei instante, in urma admitterii recursului, sentinta atacata va fi casata in parte si vor fi obligate paratele Directia Generala a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala, in solidar, la plata sumei de () cheltuieli de judecata in prima instanta.

In conformitate cu prevederile art.312 alin (2) Cod procedura civila, vor fi mentinute restul dispozitiilor sentintei, iar recursurile declarate de Directia Generala a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala vor fi respinse ca nefondate, in baza prevederilor art.304¹, art.312 alin (1) Cod procedura civila, art.188 Cod procedura fiscala si art.20 din Legea nr.554/2004.

Vazand dispozitiile art.316, 298 si 274 Cod procedura civila, fiind cazute in pretentii, cele doua recurente vor fi obligate sa plateasca reclamantului suma de () , cheltuieli de judecata in recurs, constand in onorariu avocatial.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamantul X impotriva sentintei civile din data de 17.01.2007 pronuntata in dosarul Tribunalului, pe care o caseaza in parte, in sensul ca obliga paratele, in solidar, la plata sumei de () cheltuieli de judecata in prima instanta.

Mentine restul dispozitiilor sentintei.

Respinge recursurile declarate de paratele Directia Generala a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala in nume propriu si in reprezentarea Autoritatii Nationale a Vamilor declarate impotriva aceleasi sentinte.

Obliga pe recurentele - parate, in solidar sa-i achite recurentului - reclamant suma de () lei cheltuieli de judecata in recurs.

Decizia este revocabila.

Pronuntata in sedinta publica din 19 aprilie 2007.